

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Ndob/17/2021
Identifikačné číslo spisu: 1000899791
Dátum vydania rozhodnutia: 23.11.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Alena Prieceľová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:1000899791.8

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu: JUDr. Ján Havlát, so sídlom kancelárie Rudnayovo nám. 1, Bratislava, správca konkurznej podstaty úpadcu SALVIA Slovakia, a.s. v konkurze, so sídlom Mnešická 11, Nové Mesto nad Váhom, IČO: 31 634 133, zast. advokátom Mgr. Marekom Šmidom, so sídlom Rudnayovo

nám 1, Bratislava, za účasti intervenientov na strane žalobcu 1/ Abbott GmbH,

so sídlom Max-Planck-Ring 2, 652 05 Wiesbaden, Spolková republika Nemecko, zast.: BEATOW PARTNERS s.r.o., so sídlom Panenská 23, Bratislava, IČO: 36 868 841, substitučne zast. Advokátska kancelária RAMPÁŠEK, s.r.o., so sídlom Kalinčiakova 33A, Bratislava, IČO: 47 257 440, 4/ Organon Central East GmbH (predtým Schering-Plough Central East AG), so sídlom Weyrstrasse 20, 6006 Luzern, Švajčiarsko, zast. ČECHOVÁ & PARTNERS s. r. o., so sídlom Staromestská 3, Bratislava, IČO: 47 249 129, substitučne zast. Advokátska kancelária Šimunič s. r. o.,

so sídlom Staromestská 3, Bratislava, IČO: 47 244 518, proti žalovaným 1/ NODINOB, a.s. v likvidácii, so sídlom Nám. SNP 13, Bratislava, IČO: 35 761 008 (dňom 23. 11. 2021 ex offo výmaz z Obchodného registra Okresného súdu Bratislava I),

2/ REALITY - X1 CZ s.r.o., so sídlom Záhřebská 562/41, Vinohrady, 120 00 Praha 2, Česká republika, IČO: 277 22 155, zast. Advokátska kancelária

JUDr. AŽALTOVIČ & PARTNERS s. r. o., so sídlom Pred poľom 1652, Trenčín,

IČO: 36 857 882, 4/ Miroslav Dokupil, nar. 10. 05. 1969, bytom Obere Hauptstraße 25, 2422 Parna, Rakúsko, o určenie neúčinnosti právneho úkonu, vedenom na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 68Cbi/43/2020, o námietke zaujatosti uplatnenej žalovaným

v 2. rade proti sudkyňi Krajského súdu v Bratislave JUDr. Elene Kúšovej, takto

rozhodol:

Sudkyňa Krajského súdu v Bratislave JUDr. Elena Kúšová nie je vylúčená z prejednávania a rozhodovania sporu vedeného na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 68Cbi/43/2000.

Odôvodnenie

1. Predsedníčka senátu Krajského súdu v Bratislave, JUDr. Elena Kúšová, písomným podaním zo dňa 30. 09. 2021 v súlade s ustanovením § 54 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C. s. p.“) predložila Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej tiež „Najvyšší súd SR“, „najvyšší súd“ alebo

„NS SR“) spis Krajského soudu v Bratislavě sp. zn. 68Cbi/43/2000, na rozhodnutí o námitce zaujatosti, kterou uplatnil žalovaný v 2. rade - obchodná spoločnosť REALITY - X1 CZ s.r.o., so sídlom Záhřebská 562/41, Vinohrady, 120 00 Praha 2, Česká republika, IČO: 277 22 155, a to písomným podaním zo dňa 28. 09. 2021 (č. l. 714 spisu).

1.1. Žalovaný v 2. rade svoju námitku zaujatosti odôvodnil tým, že žalovaný v 4. rade, B. Q., podal dňa 28. 09. 2021 na Okresný súd Bratislava I ako žalobca žalobu o ochranu osobnosti proti sudkyňi JUDr. Elene Kúšovej ako žalovanej, argumentujúc jej neoprávneným zásahom do osobnostných práv B. Q.. Žalovaný v 4. rade v konaní sp. zn. 68Cbi/43/2000 je tak v súdnom spore so sudkyňou JUDr. Elenou Kúšovou, ktorá spor v označenom konaní prejednáva a rozhoduje o ňom. Dôvodiac ustálenou rozhodovacou praxou Najvyššieho súdu Českej republiky (v ďalšom texte len „Najvyšší súd ČR“) žalovaný v 2. rade tvrdí, že v prípade, keď sudca, ktorý má vec rozhodovať, je účastníkom iného konania, v ktorom vystupuje subjekt, o ktorých právach má sudca v danej veci rozhodovať, vedie táto okolnosť k automatickému vylúčeniu sudcu, a to aj v prípade, ak žaloba nemá zákonné náležitosti. Citujúc z rozhodnutí Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 4 Nd 88/2010 zo dňa 30. 03. 2010, sp. zn. 5 Nd 335/2001 zo dňa 18. 12. 2001 a sp. zn. 20 Nd 295/2012 zo dňa 27. 03. 2012, je žalovaný v 2. rade toho názoru, že z dôvodu prebiehajúceho súdneho sporu medzi žalovaným v 4. rade v konaní sp. zn. 68Cbi/43/2000 ako žalobcom v spore o ochranu osobnosti vedenom na Okresnom súde Bratislava I a sudkyňou JUDr. Elenou Kúšovou ako žalovanou v predmetnom spore, možno mať odôvodnené pochybnosti o jej nezaujatosti v konaní vedenom na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 68Cbi/43/2000. Žalovaný v 2. rade uviedol, že námitku zaujatosti podáva bezodkladne po tom, ako sa dozvedel dôvod pre jej podanie, t. j. bezodkladne po podaní žaloby o ochranu osobnosti na Okresný súd Bratislava I.

1.2. Ďalší dôvod námietky zaujatosti žalovaný v 2. rade vzhliada v tej okolnosti, že v konaní došlo k výmene zákonného sudcu, keď doterajšiu predsedníčku senátu JUDr. Vieru Šebestovú nahradila JUDr. Elena Kúšová, bez akéhokoľvek zdôvodnenia tejto zmeny, čo podľa žalovaného v 2. rade je zásahom do práva na zákonného sudcu v konaní. Žalovaný v 2. rade k námitke zaujatosti pripojil fotokópiu, resp. scan žaloby na ochranu osobnosti a poskytnutie náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa ust. § 13 Občianskeho zákonníka (č. l. 715 - 716 spisu).

1.3. Vzhľadom na vyššie uvedené tvrdenia žalovaný v 2. rade navrhol vylúčenie JUDr. Eleny Kúšovej z prejednávania a rozhodovania sporu vedeného na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 68Cbi/43/2000.

2. Sudkyňa Krajského súdu v Bratislave, JUDr. Elena Kúšová, v písomnom podaní zo dňa 30. 09. 2020 (č. l. 771 spisu) k vznesenej námitke zaujatosti uviedla, že v predmetnej veci sa necíti byť zaujatá, nemá žiadny pomer k sporu, stranám, k ich zástupcom, alebo osobám zúčastneným na konaní (§ 49 ods. 1 C. s. p.). Po opakovanom predložení spisu na najvyšší súd dňa 16. 11. 2021 (po odstránení nedostatkov v zmysle prípisu NS SR na č. l. 774 - 775 spisu), sudkyňa JUDr. Elena Kúšová uviedla, že s poukazom na úradný záznam zo dňa 10. 11. 2021 (č. l. 783 spisu), po zistení ďalších informácií týkajúcich sa sporu vedeného na Okresnom súde Bratislava I, sa cíti byť vo veci zaujatá, vzhľadom na pomer k strane sporu (žalovanému v 4. rade), ktorý podal na Okresný súd Bratislava I žalobu o náhradu nemajetkovej ujmy voči jej osobe ako žalovanej.

3. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd nadriadený Krajskému súde v Bratislave (§ 54 ods. 1 C. s. p.) posudzoval opodstatnenosť námietky zaujatosti vznesenej žalovaným v 2. rade (§ 52 ods. 1 a 2 C. s. p., v spojení s § 49 ods. 1 C. s. p., a skúmal existenciu dôvodov, pre ktoré je sudca vylúčený z prejednávania a rozhodovania veci.

4. Podľa § 49 ods. 1 C. s. p., sudca je vylúčený z prejednávania a rozhodovania sporu, ak so zreteľom na jeho pomer k sporu, k stranám, ich zástupcom alebo osobám zúčastneným na konaní možno mať odôvodnené pochybnosti o jeho nezaujatosti. Účelom citovaného ustanovenia je prispieť k nestrannému

prejednaníu sporu, k nezaujatému prístupu súdu k stranám, ich zástupcom a osobám zúčastneným na konaní. Rovnako tak je zámerom tejto právnej úpravy predísť možnosti neobjektívneho rozhodovania.

4.1. Cieľu sledovanému uvedeným ustanovením zodpovedá aj právna úprava skutočnosti, ktorá je z hľadiska vylúčenia sudcu považovaná za právne relevantnú. Je ňou existencia určitého právne významného vzťahu sudcu, a to buď: a/ k sporu, v rámci ktorého by mal sudca svoj konkrétny záujem na určitom spôsobe skončenia sporu alebo konania, b/ k stranám sporu, ktorý by bol založený na príbuzenskom alebo rýdzo osobnom (pozitívnom alebo negatívnom) pomere k nim, c/ k zástupcom strán sporu, ktorý by bol založený na pomere vykazujúcim znaky vzťahu uvedeného pod písm. b/, alebo d/ k osobám zúčastneným na konaní (viď obdobne b/ a c/). Za relevantný sa pritom považuje iba taký vzťah, ktorý by (vzhľadom na jeho charakteristické znaky) pri všetkej možnej snahe sudcu o správnosť konania a rozhodovania ovplyvnil jeho objektívny pohľad na spor a v konečnom dôsledku by mohol viesť k vydaniu nezákonného rozhodnutia (pozri napr. uznesenie najvyššieho súdu sp. zn. I Nc 1/2017 z 31. januára 2017).

5. Pri posudzovaní dôvodnosti námietky zaujatosti o skutočnostiach vylučujúcich sudcu z prejednávania a rozhodovania sporu je nutné vychádzať zo zákonnej prezumpcie nestrannosti sudcov a z toho, že výnimky z tejto prezumpcie stanovuje iba zákon. Sudcu možno vylúčiť z prejednávania a rozhodovania buď na základe oznámenia sudcu (§ 50 C. s. p.) alebo na základe uplatnenia námietky zaujatosti stranou sporu (§ 52 C. s. p.). Obsahom práva na prejednanie sporu pred nestranným súdom nie je povinnosť súdu vyhovieť každému návrhu oprávnených osôb a vždy vylúčiť sudcu z ďalšieho prejednávania a rozhodovania sporu pre zaujatosť. Obsahom základného práva na prejednanie sporu nestranným súdom je len povinnosť súdu prejsť každý návrh oprávnenej osoby

na vylúčenie sudcu z ďalšieho prejednávania a rozhodovania sporu pre zaujatosť a rozhodnúť o ňom (I. ÚS 73/97, I. ÚS 27/98, II. ÚS 121/03). Vzhľadom k tomu, že rozhodnutie

o vylúčení sudcu podľa § 49 až § 58 C. s. p., predstavuje výnimku z ústavnej zásady, podľa ktorej nikto nesmie byť odňatý svojmu zákonnému sudcovi (čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky), možno sudcu vylúčiť z prejednávania a rozhodovania sporu skutočne iba výnimočne a z naozaj závažných dôvodov, ktoré mu celkom zjavne bránia rozhodnúť v súlade so zákonom nezaujato a spravodlivo. Pri posudzovaní dôvodov namietanej nezaujatosti treba mať na zreteli nielen právnu úpravu danú ustanoveniami C. s. p., ale tiež judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) a Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „Ústavný súd SR“) a napokon aj závery, ku ktorým dospela doterajšia rozhodovacia prax najvyššieho súdu.

6. ESLP pri riešení otázky nestrannosti sudcu vychádza z toho, že okrem nezávislosti sudcu je potrebné brať zreteľ aj na ďalšie aspekty subjektívneho a objektívneho charakteru. Tieto aspekty nestrannosti rozlíšil aj pri svojom rozhodovaní (pozri napríklad Piersack proti Belgicku). Subjektívna stránka nestrannosti sudcu sa týka jeho osobných prejavov vo vzťahu ku konkrétnemu prípadu a k stranám sporu, prípadne k ich zástupcom.

Pri subjektívnej nestrannosti sa vychádza z prezumpcie nestrannosti dovtedy, kým nie je preukázaný opak. Na preukázanie nedostatku subjektívnej nestrannosti vyžaduje judikatúra ESLP dôkaz o skutočnej zaujatosti (pozri napríklad Hauschildt proti Dánsku). Požiadavka nestrannosti však nemôže byť dostatočne naplnená len subjektívnym testom, ktorý je náročný z hľadiska preukazovania. Na subjektívny test plynule nadväzuje test objektívny, ktorý si všíma, či sudca vykazuje legitímne pochybnosti z hľadiska jeho nestrannosti (uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 22/2019). Rozhodujúci preto nie je subjektívny aspekt, ale práve existencia objektívnych skutočností, so zreteľom na ktoré môžu vzniknúť pochybnosti o nestrannosti sudcu. Uplatňuje sa tu tzv. teória zdania nezaujatosti (viď tézu, že spravodlivosť nielenže musí byť poskytovaná, ale musí sa tiež javiť, že je poskytovaná). Nestačí, že sudca je subjektívne nestranný, ale musí sa ako taký aj objektívne javiť (Delcourt proti Belgicku). Objektívny aspekt nestrannosti je založený na vonkajších inštitucionálnych, organizačných a procesných prejavoch sudcu a jeho vzťahu k prejednanému sporu, stranám, ich zástupcom a osobám zúčastneným na konaní. Rozhodujúcim prvkom v otázke rozhodovania o (ne)zaujatosti zákonného sudcu je, či obava strany sporu je objektívne oprávnená. Odpoveď na otázku, či sú obavy dotknutej osoby objektívne odôvodnené, záleží na konkrétnych okolnostiach prípadu (Chmelíř proti Českej

republike). Pri objektívnom posudzovaní nestrannosti sa zisťuje, či je možné nezávisle na správaní sudcu na základe určitých overiteľných skutočností spochybníť jeho nestrannosť, pričom aj vonkajšie zdanie môže mať istý význam, nakoľko „v stávke“ je tiež dôvera, ktorú súdy v demokratickej spoločnosti musia vzbudzovať vo verejnosti (napr. Morel proti Francúzsku). Objektívnym testom sa teda skúma, či sudca ponúka dostatočné záruky, aby boli vylúčené všetky legitímne pochybnosti o nestrannosti sudcu (Piersack proti Belgicku). Relevantnou je len taká obava z nedostatku nestrannosti, ktorá sa zakladá na objektívnych, konkrétnych a dostatočne závažných skutočnostiach. Za objektívne nie je možné považovať to, ako sa nestrannosť sudcu iba subjektívne javí vonkajšiemu pozorovateľovi (strane sporu), ale to, či reálne neexistujú objektívne okolnosti, ktoré by mohli objektívne viesť k legitímnym pochybnostiam o tom, že sudca určitým nie celkom nezaujatým vzťahom k veci disponuje (pozri napríklad nález Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. I. ÚS 371/04). Objektívnu nestrannosť však nemožno chápať tak, že čokoľvek, čo môže vrhnúť čo aj len tieň pochybnosti na nestrannosť sudcu, ho automaticky vylučuje z prejednávania a rozhodovania veci.

7. Nadriadený súd môže vylúčiť namietaného sudcu z prejednávania a rozhodovania veci až vtedy, keď je evidentné, že vzťah sudcu nie je stranou len tvrdý, ale že skutočne existuje a svojou povahou a intenzitou vykazuje znaky relevantné v zmysle § 49 ods. 1 C. s. p. Rozhodujúca je tak existencia objektívnych skutočností, ktoré sa musia preukázať, a nie subjektívne domnienky uvedené stranou sporu.

8. Na základe uvedeného sa najvyšší súd zaoberal tým, či sú dané dôvody pre vylúčenie sudkyne JUDr. Eleny Kúšovej, podľa § 49 ods. 1 C.s.p., pričom dospel k záveru, že v rozhodovanej veci v súčasnom štádiu konania dôvody pre vylúčenie menovanej sudkyne z konania a rozhodovania sporu vedeného na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 68Cbi/43/2000, dané nie sú.

9. Z obsahu predloženého súdneho spisu, konkrétne scanu (či fotokópie) žaloby zo dňa 28. 09. 2021 na ochranu osobnosti a poskytnutie náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa ust. § 13 Občianskeho zákonníka (č. l. 715 - 716 spisu) vyplýva tvrdenie žalobcu B. Q. (žalovaný v 4. rade v tu posudzovanej veci) o tom, že žalovaná (sudkyňa JUDr. Elena Kúšová) neprípustne zasiahla do práva na ochranu jeho osobnosti, keď neprihliadla na jeho žiadosť o odročenie pojednávania v konaní vedenom na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 68Cbi/43/2000, a to bez splnenia zákonnej povinnosti doručenia výzvy na ustanovenie advokáta ako zástupcu s poučením o následkoch nesplnenia tejto povinnosti, ktorá okolnosť je podľa žalobcu v rozpore s právom na prístup k súdu a právom na spravodlivý súdny proces. Uvedené konanie žalovanej podľa žalobcu zasahuje do jeho osobnostných práv, predovšetkým občianskej cti a ľudskej dôstojnosti. Žalobca tvrdí, že v dôsledku tohto konania bola v značnej miere znížená jeho dôstojnosť a vážnosť v spoločnosti a bola poškodená jeho obchodná povesť. Z uvedených dôvodov sa žalobca domáha zaplata 10.000,-- eur ako náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch.

10. Z úradného záznamu zo dňa 10. 11. 2021, založeného na č. l. 783 spisu vyplýva, že dňa 01. 10. 2021 bola na Okresný súd Bratislava I podaná žaloba o ochranu osobnosti a náhradu majetkovej ujmy žalobcom B. Q., trvale bytom M., proti žalovanej JUDr. Elene Kúšovej. Iná strana sporu sa v žalobe nenachádza.

Žaloba je na menovanom okresnom súde vedená pod sp. zn. 20C/53/2021 a pridelená bola Mgr. Tomášovi Kelnerovi. Vo veci bol účastníkom konania vyrubený súdny poplatok dňa 18. 10. 2021 v sume 380,-- eur. Iné skutočnosti z úradného záznamu, ani obsahu spisu sp. zn. 68Cbi/43/2000 vo vzťahu ku konaniu vedenému na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 20C/53/2021, nevyplývajú.

11. Samotné podanie žaloby B. Q. (žalovaný v 4. rade v tu posudzovanej veci) na Okresný súd Bratislava I, zaujatosť JUDr. Eleny Kúšovej, vystupujúcej na strane žalovanej v spore vedenom na okresnom súde, zároveň zákonnej sudkyne v tu posudzovanom spore, nijakým spôsobom nepreukazuje a ani nezakladá dôvod na vylúčenie jej osoby z prejednávania a rozhodovania sporu vedeného na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 68Cbi/43/2000, osobitne v situácii, kedy v súčasnom štádiu konania nie je vôbec zrejmé, či k meritórnemu prejednávaniu sporu na Okresnom súde Bratislava I vôbec

dôjde, resp. s akým priebehom či záverom. Do meritórneho prejednávania sporu je potrebné vykonať niekoľko procesných úkonov (zaplatenie súdneho poplatku za návrh na začatie konania, odstránenie prípadných väd žaloby, doručovanie písomných podaní sporových strán protistranám, fáza dokazovania a mnohé ďalšie), ktorých vykonanie či nevykonanie môže mať vplyv na samotný priebeh konania.

12. Vo vzťahu k rozhodnutiam Najvyššieho súdu ČR, ktorými žalovaný v 2. rade v podanej námietke zaujatosti dôvodí, najvyšší súd uvádza, že konajúce súdy v Českej republike rozhodli o vylúčení sudcov „z preventívneho dôvodu“ (rozhodnutia sp. zn. 4 Nd 88/2010 a 20 Nd 295/2012). Naproti tomu, Najvyšší súd SR je ustálený v náhľade na schopnosť sudcu vystupovať nestranne, konať profesionálne a plniť si sudcovské povinnosti bez akýchkoľvek predsudkov, vrátane schopnosti sudcu zachovať nadhľad a potrebnú dávku odstupu od veci a od účastníkov konania.

13. Z ustanovenia § 30 zákona č. 385/2000 Z. z., o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov vyplýva povinnosť sudcu zdržať sa všetkého, čo by mohlo ohroziť dôveru v nezávislé, nestranné a spravodlivé rozhodovanie súdov. Sudca musí vystupovať nezaujato a dbať o to, aby jeho nestrannosť nebola dôvodne spochybnovaná. K účastníkom konania je povinný pristupovať bez akýchkoľvek predsudkov. Aj so zreteľom na toto ustanovenie má sudca zachovávať k prejednávanému prípadu, účastníkom konania a ich zástupcom vždy vecný, profesionálny prístup. Miera schopnosti sudcu zachovať nadhľad a potrebnú dávku odstupu od veci, od účastníkov konania a od všetkého, čo súvisí s prejednávaním veci, je daná stupňom osobnej a osobnostnej pripravenosti sudcu na výkon súdnictva. Všeobecne sa u sudcu predpokladá a vyžaduje stupeň nadhľadu, ktorý je vyšší než v bežných spoločenských vzťahoch alebo situáciách (viď uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 Nc 4/2015, ako aj publikácia Civilný sporový poriadok, Komentár, C. H. Beck, Praha, 2016, str. 207).

14. V inom rozhodnutí (sp. zn. 2 Cdo 231/2011), v ktorom najvyšší súd rozhodoval o dovolaní dovolateľa - Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky, v súvislosti s namietanou zaujatosťou sudcov odvolacieho súdu konštatoval, že „...nestrannosť sudcu nemôže ohroziť to, že ako súkromná osoba vedie občianskoprávne konanie s osobným úradom, resp. ministerstvom spravodlivosti, že je v spore so štátom ako účastníkom konania. V takomto konaní (spore) je postavenie účastníkov rovné; sudca aj štát, osobný úrad, ministerstvo majú úplne rovnocenné postavenie. Podanie žaloby a vedenie sporu o uplatnené právo (rovnako ako prípad, keď sudca v konaní o občianskych právach a záväzkoch má postavenie žalovaného, a štát, resp. osobný úrad, ministerstvo vystupuje ako žalobca) nemožno bez ďalšieho považovať za skutočnosť, ktorá by ohrozovala nestrannosť sudcu v inom konaní, v ktorom štát, resp. osobný úrad, ministerstvo vystupuje ako účastník konania.“ Najvyšší súd zdôraznil, že „...Sudca nie je osobou odtrhnutou od reálneho života, preto nie je vôbec vylúčené, že sa stane účastníkom súdneho konania. Do úvahy medziiným prichádza aj možnosť, že bude účastníkom občianskeho súdneho konania, v ktorom prípadne bude (ako žalobca) uplatňovať svoje práva patriace mu ako účastníkovi súkromnoprávneho vzťahu a domáhať sa ich ochrany, alebo (ako žalovaný) bude popierať existenciu povinnosti vyplývajúcej zo súkromnoprávneho vzťahu tvrdenej žalobcom. V občianskom súdnom konaní sú účastníci (a teda aj sudca v už uvedenom procesnom postavení žalobcu alebo žalovaného) povinní prispieť k tomu, aby sa dosiahol účel konania najmä tým, že pravdivo a úplne opíšu všetky potrebné skutočnosti, označia dôkazné prostriedky a že dbajú na pokyny súdu (§ 101 ods. 1 O. s. p.). Sudca, ktorý ako účastník občianskeho súdneho konania (či už v procesnom postavení žalobcu alebo žalovaného) opíše skutkové okolnosti rozhodujúce pre posúdenie prejednávanej veci, plní zákonom uloženú povinnosť. Plnenie tejto povinnosti samo osebe a bez ďalšieho v ničom neprekračuje rámec prejednávanej veci a nemôže byť považované za zverejnenie názoru sudcu s dopadom na iné právne veci prejednávané súdmi.“

15. Je nepochybné, že podmienkou výkonu sudcovského úradu (a efektívneho fungovania justície vo všeobecnosti) okrem rozsiahlych profesionálnych (v zmysle odborných) vedomostí, je silná vnútorná kompetencia osobnosti, vrátane schopnosti rozhodovať a pracovať nezávisle. Preto pokiaľ ide o sudcu, očakáva sa (a zároveň sa predpokladá), že uvedenými vlastnosťami disponuje, vrátane schopnosti „oddeliť“ svoje postavenie ako súkromnej osoby v procesnom postavení žalobcu alebo žalovaného v

jednom konkrétnom spore a funkciu zákonného sudcu v rámci výkonu profesie v inom spore.

16. Vo vzťahu k vyjadreniu zákonnej sudkyne zo dňa 10. 11. 2021 najvyšší súd dopĺňa, že okrem toho, že sa cíti byť zaujatá vzhľadom na pomer k strane sporu - žalovanému v 4. rade (ktorý je žalobcom v spore o ochranu osobnosti na Okresnom súde Bratislava I), iné okolnosti, ktoré by mali odôvodňovať vylúčenie jej osoby z prejednávania a rozhodovania sporu vedeného na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 68Cbi/43/2000, neuviedla. Uvedené konštatovanie je však nepostačujúce na to, aby samo osebe mohlo byť dôvodom jej zaujatosti v prebiehajúcom spore.

17. K časti uplatnenej námietky zaujatosti, v ktorej žalovaný v 2. rade namieta výmenu zákonného sudcu v prejednávanej veci, najvyšší súd dáva do pozornosti úradný záznam zo dňa 09. 01. 2020, založený na č. l. 624 spisu, z ktorého je zrejmé, že spisy v dotknutom súdnom oddelení boli po pôvodnej zákonnej sudkyňi, JUDr. Viere Šebestovej, pridelené na vybavenie v zmysle Rozvrhu práce Krajského súdu v Bratislave na rok 2020, JUDr. Tatiane Pastierikovej, zodpovednej za chod senátu a členkám senátu JUDr. Elene Kúšovej a JUDr. Beáte Trandžíkovej. V spise 68Cbi/43/2000 bola referujúcou sudkyňou JUDr. Beáta Trandžíková. Na rovnakom čísle listu sa nachádza ďalší úradný záznam zo dňa 05. 05. 2020, z ktorého vyplýva, že z dôvodu odchodu JUDr. Trandžíkovej do starobného dôchodku, spisy po nej prevzala v zmysle dodatku č. 6 Rozvrhu práce na rok 2020, sudkyňa JUDr. Elena Kúšová. Tretím členom senátu sa v zmysle dodatku č. 6 Rozvrhu práce na rok 2020 stala JUDr. Monika Školníková. Vo vzťahu k uvedenému najvyšší súd dáva do pozornosti žalovanému v 2. rade právo sporových strán a ich zástupcov nahliadať do súdneho spisu, vyplývajúce z ust. § 97 ods. 1 C. s. p, za účelom oboznamovania sa s podstatnými skutočnosťami zo spisu vyplývajúcimi.

18. Zhrnúc vyššie uvedené, nakoľko zo žalovaným v 2. rade uplatnenej námietky zaujatosti a z vyjadrenia namietanej sudkyne neboli zistené žiadne skutočnosti významné z hľadiska § 49 ods. 1 C. s. p., ktoré by spochybňovali nezaujatosť a nestrannosť sudkyne Krajského súdu v Bratislave JUDr. Eleny Kúšovej, rozhodujúcej spor vedený na menovanom krajskom súde pod sp. zn. 68Cbi/43/2000, najvyšší súd podľa § 54 ods. 2 C. s. p., rozhodol tak, že ju nevyлúčil z prejednávania a rozhodovania predmetného sporu.

19. K uvedenému záveru najvyšší súd dopĺňa, že predmetné rozhodnutie nepredstavuje prekážku pre vznesenie novej námietky zaujatosti niektorou zo strán sporu voči menovanej sudkyňi (resp. ďalším členkám senátu 68Cbi), ak sa dozvedia o iných nových skutočnostiach, ktoré by zakladali dôvod pre jej vylúčenie z prejednávania a rozhodovania predmetného sporu podľa ustanovenia § 49 ods. 1 C.s.p.

20. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 veta druhá C. s. p., a § 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z., o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. 05. 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.